

VÄRLDEN OCH VI

Tidskrift om FN, demokrati och federalism

*Ett norskt mynt med svensk kung - konstigt!
Mer om det på sidan 3*

Det är förstås oundvikligt att i detta nummer av VoV sjunga med litet i millenniumkören. Och det ger ju ett perspektiv att se efter vad som kom till i världen under 1900-talet.

Tekniskt: mycket (dock inte tåg, bilar och telefon, det hör till 1800-talet). Men flyg, radio, TV, kärnvapen, rymdteknik, datorer, Internet – uppfinningar av global betydelse.

Socialt: en hel del. Rösträtt (för män, senare också för kvinnor, minsann!), åtta timmars arbetsdag, lagstadgad semester, ATP – om vi nu bara håller oss till Sverige!

Politiskt: något i alla fall. Efter två världskrig ett större medvetande om att nationalstaten inte är nog för att säkra folkens trygghet. Så: FN, EU, stapplande på barnsben men med ett hopp om en bättre framtid för klotet.

Mot slutet av detta sekel har inbördeskrig ersatt världskrig, "etnisk rensning" blivit ett etablerat begrepp. Men konflikter **kan** lösas fredligt. Ett exempel kan ni läsa om i "En lyckad unionskris".

Innehåll:

Vad är federalism? - - - - -	Väsentliga definitioner
En lyckad unionskris - - - - -	Skiljsmässan Sverige / Norge 1905
Så går vi mot år 2000 - - - - -	En SVF-medlem minns
Krig olagligt, folkmord olagligt? - - - - -	Snapshot av internationellt rättsväsen
Domstolarna i Haag - - - - -	Ja, det finns faktiskt flera ...
Demokrati i kris? - - - - -	En analys av demokratins väsen
Eurofederalism – ett steg på vägen - - - - -	Något från EUF
Internet – överklassens njutningsmedel - - - - -	Nyttiga web-adresser finns dock!
Gräl om nationell suveränitet - - - - -	Insidesbild från FN:s generalförsamling

Nummer 3-4

Årgång 51

1999

ISSN 0346-4881

Vad är federalism?

av Hanne Kristina Johansen

Författaren, som är statsvetare i vårt grannland Norge, ger här sin definition av federalism, och hur hon drar slutsatsen att världsfederalismen är det rätta för världen.

En central ide bakom federalismen är tanken att makten inte tillhör **staten** utan **människorna**, individerna. Ett av vår tids största problem är avståndet mellan de enskilda människorna och de politiska beslutsprocesserna. demokratin i vårt samhälle urvattnas därför att medbestämmanderätten blir avlägsnad därigenom att beslut tas över huvudet på medborgarna. Samhället blir mer och mer centralstyrt. Politiska beslut som skall bidra till att lösa problem tas på nationell nivå, och inte på lokal eller regional, även om det är här problemen finns. Vad blir resultatet? Apati.

Den enskilda människans deltagande i samhällslivet är centralt för den federalistiska idén. Federalism ger den enskilda individen största möjliga inflytande över beslut som påverkar honom/henne. Det gäller inte bara beslut på lokal och regional nivå utan också på över-nationell nivå. Makten måste flyttas ner (och upp, allt eftersom) till dem som berörs. Det innebär att makten måste delas.

Federalism har en närhetsprincip. Principen säger att makt skall utformas demokratiskt på den lämpligaste nivån, så att problemen blir lösta på ett effektivt sätt, men samtidigt så nära "folket" som möjligt. Varje politisk nivå är självständig med hänsyn till de uppgifter de har.

Många glömmer en väsentlig del av federalismen när dom skall förklara vad det är. Federalismen är onekligen ett sätt att organisera samhället på, men det är också ett demokratiskt system. **Federalism kräver demokrati**. Behovet av demokratiska organ på alla nivåer är väsentligt.

Alltså, för att få ett mer demokratiskt samfund måste den enskilde komma närmare besluten. För att individerna skall komma närmare besluten behöver vi

politiska organ på dom nivåer där problemen ligger. Federalismen är logisk.

Federalism är mer än dessa två huvudpunkter, men **fördelning av makt** och **demokrati** är enligt min mening de viktigaste ingredienserna.

Vi står inför många problem i vårt eget land, i Europa och globalt. Det är problem som inte kan lösas av nationalstaten på egen hand. Vi måste därför organisera samhället på ett sådant sätt att vi kan möta dessa problem med demokratiska styrorgan på just dom nivåer där problemen ligger. Somliga problem måste delegeras från en nationell nivå till en lokal nivå. Andra problem måste delegeras till en regional nivå, till en europeisk nivå och en global nivå.

Vi är beroende av varandra som enskilda individer och som en nation. Vi kan inte leva ett liv utan påverkan utifrån och utan att ta hänsyn till andra stater. Denna påverkan märks i den ekonomiska, politiska, sociala och kulturella delen av samfundet.

Nationalstaten har spelat ut sin roll. Den tiden då de ensamma kunde lösa sina problem är förbi (om den någonsin har existerat ...). Dom ekonomiska problemen, miljöproblemen, tredje världens problem, fred och säkerhet är alla avhängiga av internationellt förpliktigande samarbete för att lösas. Det kräver samarbete på europeisk och global nivå. Lösningen ligger i en delning av makten – därför att makten att tackla problemen måste ligga där problemen finns. Det är en helt grundläggande och väsentlig självklarhet. ■

Ett tänkvärt och (nästan) ordagrant citat:

"Demokratin är inte ett tillstånd utan en process. Och därför måste demokratin ständigt återerövas".

Herbert Tingsten (chefred för DN 1946-60)

En lyckad unionskris

av Jan Bellander

Omslagsbilden till det här numret visar något så ovanligt som ett norskt mynt med bilden av en svensk kung. Vi drar oss här till minnes hur unionen mellan Sverige och Norge upplöstes 1905, på ett fredligt sätt utan etniska rensningar och massgravar.

I vårt hörn av Europa har vi dom fem självständiga nordiska länderna: Island, Danmark, Norge, Sverige, Finland. Brödrarfolk! Så har det ju varit i evärdliga tider. Eller hur?

Inte heller! Slår man upp historieboken så ser man att det varit krig, konflikter och kolonialism även i detta nu så lugna hörn av globen. Och för inte så länge sedan heller. Ett exempel: under nästan hundra år, från 1814 till 1905, var Norge en del av Sverige.

Norge hade sedan 1300-talet tillhört Danmark (som därmed kom att överta de dittillsvarande norska besittningarna Grönland, Island och Färöarna). Vid freden i Kiel 1814, då Danmark varit på "fel" sida i Napoleonkrigen, fick emellertid Danmark avträda Norge till Sverige. Sveriges dåvarande kung, Karl XIII, blev nu också kung av Norge.

I unionen med Sverige hade Norge redan från början en ganska omfattande självstyrelse, enligt den s.k. Eidsvolls-författningen, som i stort sett kom att gälla från 17 maj (från den tiden Norges nationaldag!) 1814, med bl.a. egen riksdag. De förenade rikena skulle vara likställda och fullt oberoende av varandra i sina inre angelägenheter men ha en gemensam utrikespolitik, med Sverige som den styrande parten.

Norge hade därför ingen utrikesminister eller utrikesrepresentation, och frågan om utrikesstyrelsen var kärnpunkten i det missnöje som efter hand växte fram i Norge. På ömse sidor om gränsen laddade arméförband upp och var fullt beredda på en militär konfrontation. Slutligen, efter en norsk folkomröstning den 13 augusti 1905 – med överväldigande majoritet för att unionen skulle upplösas – påbörjades underhandlingar om unionens fredliga upplösande i Karlstad (Karlstadskonferensen, 31 aug-23

sep 1905). Här antogs Karlstadskonventionerna, godkända av riksdag och storting i oktober samma år, vilka skulle garantera en fredlig lösning av alla framtida tvistefrågor. *Intressant är att i den inledande delen till Karlstadskonventionerna hade en uttrycklig hänvisning till (den då relativt nya) skiljedomstolen i Haag – se faktarutan nedan!*

Den svensk-norska unionen 1814 - 1905

I en proklamation den 26 okt. 1905 erkändes unionsupplösningen av Oskar II. När han tillträdde som Sveriges och Norges kung 1872 hade han som valspråk haft "Brödrarfolkens väl" – se omslagsbilden i det här numret av Världen och Vi! Efter unionsupplösningen ändrade han det till "Sveriges väl".

Efter unionsupplösningen valdes den danske prinsen Carl till ny kung. Han antog då namnet Håkon VII.

En olöst gränskonflikt mellan Norge och Sverige fanns faktiskt, och hänfördes 1908 till skiljedomstolen. Det gällde de ur fiskesynpunkt viktiga skären Grisbådarna, Heja och Skötegrundet ca 15 km väster om Strömstad. Domslutet, som kom 1909, innebar att Sverige fick Grisbådarna och Norge Heja och Skötegrundet. – Domen var dock inte helt klart och det dröjde faktiskt ända till 1967 innan Norge och Sverige slutgiltigt blev

Faktaruta

Sverige-Norge – ur Karlstadskonventionerna: "Öfverenskommelse angående tvisters hänskjutande till skiljedom"

Artikel 1.

Rikena förbinda sig att till den genom konventionen af den 29 juli 1899 i Haag upprättade permanenta skiljedomstolen hänskjuta de tvister, som skulle kunna uppstå mellan dem, och som ej kunnat lösas genom direkta diplomatiska underhandlingar, under förutsättning, att de icke beröra de särskilda ländernas oafhängighet, integritet eller vitala intressen.

Artikel 2.

Yppar sig skiljaktighet, huruvida den tvist, som uppstått, berör ettdera landets vitala intressen och af denna grund är att hänföra till dem, som enligt föregående artikel äro undantagna från obligatorisk skiljedom, skall denna skiljaktighet underställas den i samma artikel omförmälda skiljedomstol.

-----

sams i den frågan.

I det här fallet gick det fredligt till när de två gick var sin väg. Det förekom å ömse sidor en militär uppladdning, och läget var ett tag mycket kritiskt, men förnuftet fick råda och en fredlig överens-

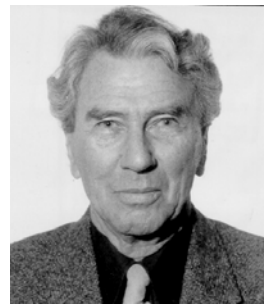
kommelse träffades. Norge blev självständigt 1905 efter över femhundra år av danskt och svenskt styre. ■

Så går vi mot år 2000 – att vara världsfederalist

av *Sture G Karlsson*

Sture G Karlsson, Helsingborg, är en av SVF:s äldsta medlemmar, både till åren och i föreningen. Han är en av dessa kämpar som aldrig ger upp. Han håller nu på att skriva en bok om sina minnen från dessa över femtio år. Vi får nog anledning återkomma till den!

I min ungdom gick jag in i den världsfederalistiska rörelsen. Det var i slutet av 40-talet, efter många års krig och inkallelser från 1936 - 1942 ut och in i lumpen – det var psykologiskt irriterande, och man tyckte att framtiden var mörk.

Vår organisation har under 50 år försökt att nå fram till att FN skulle blivit den fredsorganisation som vi och många andra hade hoppats på, men tyvärr har vi inom den världsfederalistiska rörelsen tillsammans med FN och många andra fredsorganisationer kämpat en kamp som varit ojämn och tills nu nästan hopplös.

Jag har nu snart avslutat min bok om "KAMPEN FÖR EN ENAD VÄRLD". Och det är med sorg i sinnet en gammal världsfederalist ser sig om i det bortflyende århundradet 1999. Mitt huvud är fyllt av besvikelsens tankar - där dödens fabrikanter och dödens hantlangare har förvandlat vår jord till ett helvete för miljoner människor. Det har ju hänt något - men de mänskliga rättigheterna dess efterlevnad har lyst med sin frånvaro för många av världens folk. De "suveräna" staterna har inte rubbat sin suveränitet – Makt och Veto – och gjort som dom velat. Och en del t.o.m. utrotat hela människoraser - förintat och inte gett Människorna en chans att få frid på jorden.

Trotsiga grannländer har inte kunnat enats på fredlig väg - och utrotningsmaskineriet har igångsatts på båda sidor - ingen hänsyn. FN har varit maktlös och även FN-anställda har offrats. Säkerheten i världen har minskat – och det ser mörkt ut för framtiden.

TV är en blick ut världen - men vilka blickar, reklam för skjutandet och dödandet i filmer! - och nu på det verkliga kriget med en orosspridning över hela världen i alla samhällen - hur ska världens och dess innevånare få ro?

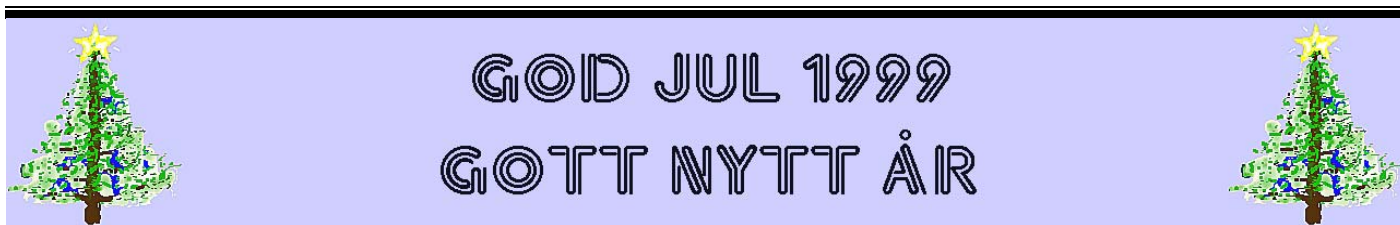
En svensk världsfederalistisk organisation bildades år 1948. Den kallades först "Svenska arbetsgruppen för världsfederation", SAV. Senare ändrades namnet till "Sveriges Världsfederalister", SVF

En svensk världsfederalistisk riksdagsgrupp bildades 1950. Den har skrivits om i vår tidsskrift "Världen och Vi" och någon spridning blev det inte.

Den kamp som jag m.fl. försökte hjälpa till med – fick inte gehör – många duktiga och lite själviska och smala kretsar som var initiativtagare kunde inte "gå ner till golvet" för att nå folket. Folket fick inte chansen att slå vakt om "de mänskliga rättigheterna" och det är så ännu i hela vida världen över!

Många har hoppat av och vi äldre orkar snart inte mer - vi får hoppas igen att det nya århundradet blir "Freddens kampårs-århundrade". Ty det kommer nog ta lång tid innan våra idéer kan ta form och FN blir vinnare!

Denna min enkla bok kan nog till sist väcka människor att ta nya tag för den Världsfederalistiska rörelsen. Hoppet lever över allt motstånd! ■

Internet – överklassens njutningsmedel

av Jan Bellander

Aktuellt på Internet

"Internet" står i viss mån som en symbol för det nya kunskapssamhället, för sekundsnabba mänskliga kontakter över globen, för fördjupad demokrati för alla ... Och inför det nya seklet sägs ofta och mycket om hur mycket bättre "vi" kommer att få det under det nya århundradet tack vare IT, och framförallt Internet.

Men vem är "vi"?

"Förenta Nationernas huvuduppgift är att föra människor närmare varandra. Det finns en enorm kraft i telekommunikationer. Regeringar som begär brott mot mänskliga rättigheter har idag färre platser att gömma sig på", sa Kofi Annan, FN:s generalsekreterare vid öppningsceremonin för Telecom 99 i Genève nyligen. Men han tillade: "Halva jordens befolkning har aldrig tagit emot eller själv ringt ett samtal. Världen är inte längre bara uppdelad i en rik och en fattig, utan den delas mellan människor som har information och de som inte har"

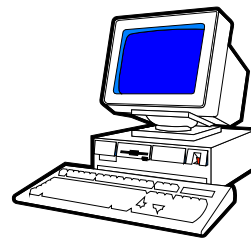
Så vad som menas med "vi". Jo, vi som bor i länderna! Och vi utgör verkligen en överklass bland jordens befolkning, alltså inte bara när det gäller allmän materiell välfärd utan också när det gäller möjligheterna att snabbt ta långväga kontakt med andra och skaffa sig information. Och det kommer att dröja innan en utjämning sker även om statsmännen vid högtidliga tillfällen talar varmt för det.

Mer att läsa i detta ämne finns i Lars Truedson: "Internet och demokratin", en skrift som just har kommit ut i Utrikespolitiska Institutets skriftserie *Världspolitikens dagsfrågor*.

Och Internet är faktiskt bra när det gäller att skaffa sig information – om man bara kan hitta rätt i allt "informationsbruset"! Och det är inte så lätt. Inte ens sökmaskinerna (Yahoo, Eureka, Lycos, Magellan för att nämna dom vanligaste) klarar av att sälla bort allt skräp och hitta dom pärlor man är ute efter. Därför brukar vi alltid i "Världen och Vi" ha med en liten snutt om vilka Internet-adresser som kan vara en bra startpunkt när det gäller ämnen som ligger oss varmt om hjärtat. Du kan spara dom i "Bokmärken" (Navigator) eller "Favoriter" (Explorer).

Och här kommer nyttigheterna:

IPS, International Press Service. Detta är en pressbyrå som på sju språk, bl.a. svenska, lägger ut sitt material på Internet. Det är en så att säga "alternativ" pressbyrå

som tar upp händelser och konflikter runt världen som andra pressbyråer finner ointressanta eller olönsamma att bevaka. IPS ger inte en heltäckande nyhetsbevakning utan koncentrerar sig på sådant material som "mainstream media" inte täcker. Sammandrag av artiklarna är gratis, men vill man ha hela texten till artiklarna får man betala 500:- kr/år. Adress: www.link.no/IPS/sve

FN presenterar en karta över alla de viktigaste organen inom FN-systemet, som också visar var respektive organ har sitt säte. Genom att på kartan klicka på t.ex. **WHO** når man World Health Organization's website. Mycket smidigt, om man vet förkortningen för den FN-organisation som man vill ha reda på mer om. Adress: www.un.org/aroundworld/map. – Man kan också nå kartan från FN:s "hemsida" www.un.org genom att klicka på "UN Around the World".

En annan välorganiserad sammanställning över FN-aktiviteter och FN-dokument finner man i en site med det långa namnet "Official WEB Site Locator for the UNITED NATIONS System of Organizations". Adress: www.unsystem.org. Där hittar man också nyttigheter som *vanliga frågor kring FN*, "Frequently Requested Information".

IRIN, Integrated Regional Information Network. Detta är en nyhetssite som är en del av FN-systemet och som uppdateras ofta med FN-nyheter från runt om i världen. Adress: www.reliefweb.int/IRIN

Svenska FN-förbundet, mycket och bra på svenska om bl.a. FN-systemet, FN-frågor (t.ex. mänskliga rättigheter, fredsbevarande operationer) och FN-konferenserna. Innehåller framförallt fakta, men också en del kommentarer. Uppdateras inte så ofta, t.ex. finns inget om senare tids FN-aktioner som exempelvis den på Öst-Timor. Adress: www.sfn.se

CICC, Coalition for ICC. En site för det arbete för skapandet av ICC (den internationella brottsmålsdomstolen) som utförs av frivilligorganisationer, NGO:s, med Världsfederationsrörelsen och Amnesty i spetsen. Här ges aktuella uppgifter om det långsamma arbetet: fram till den 20 oktober i år hade 89 länder skrivit under traktaten, men hittills hade bara fyra ratificerat – och det krävs minst 60 för att domstolen skall komma till stånd. Adress: www.igc.apc.org/icc. – Den officiella FN-siten med information om ICC finner du på adressen <http://www.un.org/law/icc/index.htm>

Global Policy Forum. Detta är en utomordentligt informativ site, som framförallt behandlar FN och FN:s

reformerings sett ur de ideella föreningarnas, NGO:s, synvinkel. Här finner man bl.a. huvudrubrikerna UN Finance Crisis, Security Council, Nations and States, NGO:s, UN Reform. I många ämnen är informationen här betydligt mer detaljerad och ingående än vad man hittar på FN:s officiella web-sidor. Informationen uppdateras ofta, se t.ex. på "News", som med mindre än en veckas fördröjning ger 'inside information' och kommentarer till exempelvis resultatet av möten i FN:s säkerhetsråd. Adress: www.globalpolicy.org

Om sanning och lögn

En utmärkt kurs i grundläggande journalistik, utgiven av Utbildningsradion (Sveriges Radio), har adressen www.ur.se/nyhetsjournalistik/Ofsindex.html. Där behandlas också i flera avsnitt nyttan och faran med *Internet som faktakälla*. Av speciellt intresse för dom

som söker material på "nätet" är www.ur.se/nyhetsjournalistik/3kall.html, som behandlar *källkritik på nätet* – en viktig sak för detta medium där sanning och lögn frodas sida vid sida.

Europa-federalistiska organisationer i Sverige

Paneuropeiska Unionen, tillkom 1922 och kan betraktas som en föregångare till Europarörelsen. Adress: <http://www.paneuropa.org/se/>.

UEF, Unionen av Europeiska Federalister. Adress: <http://user.tninet.se/~nti894x/uefhome.html>

JEF, Unga Européer, är ungdomssektionen av UEF. Adress: <http://www.jef-europe.org/> ■

Krig olagligt – folkmord olagligt?

av Jan Bellander

Både NATO och Milosevic stämde.

NATO startade 23 mars 1999 bombningar mot Jugoslavien på eget initiativ, utan att avvakta ett besked från Säkerhetsrådet. NATO föreställde sig, troligen med rätta, att Säkerhetsrådet på grund av stormakternas vetorätt inte skulle kunna komma fram till ett beslut i ärendet. Hur som helst så strider NATO:s aktion både mot NATO:s egna regler och mot internationell lag och FN-stadgan. Jugoslavien kontrade med att stämma NATO:s nitton medlemsstater inför Internationella Domstolen i Haag, **ICJ**.

Som bekant har Jugoslavien ägnat sig åt etnisk rensning i Kosovo, med ökad intensitet sedan bombningarna började. Det strider också mot internationell lag, konventionen om mänskliga rättigheter och

FN-stadgan. Och Milosevic har följdriktigt stämts inför tribunalen för ex-Jugoslavien, **ICTY**.

En slutsats som man kan dra av det upprörande händelseförloppet på Balkan under 1999 är att "stormakterna", dvs. dom fem permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet, genom den vetorätt som dom värnar om förlamar FN:s förmåga att agera enligt sin egen stadga. I säkerhetsrådet arbetar *USA, Ryssland, Kina, England och Frankrike* i eget intresse i stället för i mänsklighetens.

Och till dom fem länderna skall kritiken mot "FN:s handlingsförlamning" riktas! ■

Press-stopp: USA börjar betala av på sin skuld till FN

Inför risken att vid årsskiftet förlora sin rösträtt i Generalförsamlingen har USA beslutat att börja avbetala på sin skuld till FN. Skulden uppgår f.n. till ca 1700 miljoner dollar (ca 14 miljarder kronor). När det gäller att betala denna skuld har president Clinton haft att kämpa mot senaten, som domineras av det republikanska partiet. Enligt en principöverenskommelse mellan Vita Huset och kongressen skall nu USA under de närmaste tre åren betala 926 miljoner dollar (ungefär hälften av den totala skulden).

USA har dock ställt som villkor att pengarna inte får användas för sådana av FN:s hjälpprogram som innebär aborthjälp, och antyder vidare att USA:s nominella andel av FN:s budget (f.n. 25%) på sikt bör minskas till 20%.

Kofi Annan hälsar med tillfredsställelse att USA börjar betala på sin skuld till FN – han kallar det försiktigt "en positiv utveckling" – men understryker att det inte innebär att hela skulden betalas. ■

Domstolarna i Haag

av Jan Bellander

En fyller hundra år . . .

"Haagdomstolen" är en populär benämning på vad som i själva verket ett antal olika internationella organ i Haag för fredligt biläggande av tvister mellan stater, nämligen:

Den permanenta skiljedomstolen, som kom till som resultat av en internationell folkrättskonferens ("fredskonferens") i Haag år 1899. Konventionen undertecknades 29 juli 1899, och viktiga tillägg till konventionen kom 1907. Trots namnet är detta organ ingen permanent domstol utan består enbart av ett antal personer som de konventionsanslutna staterna kan tillkalla som skiljedomare vid tvister. Fyra av dessa personer, som alla har sin bakgrund i internationell rätt, är f.ö. svenskar, nämligen professor Ove Bring, ambassadör Love Kellberg, justitierådet Hans Danelius och undergeneralsekreteraren i FN Hans Corell.

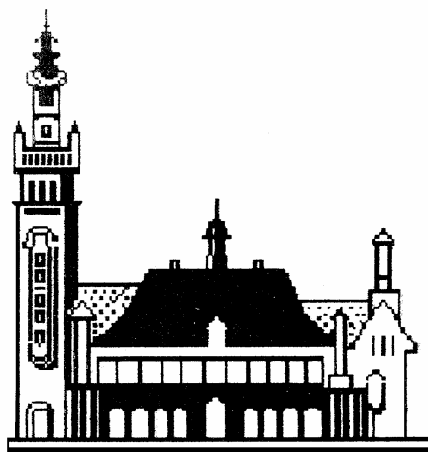
Skiljedomstolen kom ju till under fredsperioden mellan fransk-tyska kriget 1870..1871 och första världskriget 1914..1918. Den utgjorde en verklig politisk innovation och hade en stor psykologisk betydelse för många av världens politiker. Fram till första världskriget utnyttjades den vid ett flertal tillfällen, men under de senaste femtio åren har stater endast sällan vädjat till den för konfliktlösning.

I år, 1999, är det alltså etthundra år sedan den första Haag-konferensen. Många både statliga och icke-statliga begivenheter har celebrerat detta. Ett exempel är den fredskonferens "Appeal for Peace" som hölls i Haag 11-15 maj där framförallt ideella föreningar (NGO:s) spelade en framträdande roll. Mer om det stod i artikeln "Hundra år i Haag", som fanns i VoV nr 2 1999.

. . . men det finns flera domstolar i Haag

Detta om hundraårsjubileet i Haag. Men som vi vet är staden Haag förknippad med flera internationella domstolar. Vi har alltså:

2. Den fasta mellanfolkliga domstolen, som grundades 1920. Den skapades som ett organ till Nationernas Förbund och fungerade mellan första och andra världskriget. Den lades ner år 1945 och *ersattes av ICJ* (se nedan).

3. Den internationella domstolen (ICJ), som grundades 1945 i San Francisco i samband med FN:s skapande, med uppgift att fortsätta och vidareutveckla den verksamhet som bedrivits av NF-organet. Inför ICJ kan stater, men inte individer, stämmas för brott mot internationell rätt.

4. Den internationella brottsmålsdomstolen (ICC). Detta är en "krigsförbrytardomstol" där individer kommer att kunna dömas för brott mot folkrätten. Det är en domstol som ännu inte existerar, men det är mycket troligt att den kommer att förläggas till Haag, där ju f.ö. "föregångarna", nämligen tribunalerna för krigsförbrytelser i Rwanda och ex-Jugoslavien, redan finns.

Traktaten för den blivande internationella brottsmålsdomstolen ICC kom ju till i juli 1998 i Rom. Drygt sextio av de där närvarande staterna undertecknade då dokumentet. Det är

att märka att tre av Säkerhetsrådets permanenta medlemmar, nämligen Kina, Ryssland och USA, *inte* har undertecknat. I slutet på oktober 1999 hade 89 stater undertecknat traktaten, och ett flertal stater hade initierat arbetet med ratifikation. Sverige tillhörde givetvis undertecknarna. *Svenska UD meddelade i maj 1999 att man avser att ratificera ICC-traktaten*, men att arbetet med detta kan vara färdigt tidigast våren år 2000. I arbetet ingår då en genomgång av den svenska lagstiftningen, som på en del punkter kan behöva ändras.

Emellertid har till dags dato (november 1999) endast fyra länder ratificerat traktaten, nämligen Senegal, Trinidad-Tobago, San Marino och Italien. För att ICC skall bli en fungerande domstol krävs att sextio (60) stater har ratificerat, så än är det en bit kvar på vägen! Tryck på!

Och vad är Haag-konventioner egentligen?

Haagkonferenser kallas de folkrättskonferenser ("fredskonferenser"), som hölls i Haag 1899 och 1907, samt konferenserna för internationell privaträtt 1893, 1894, 1900, 1904, 1925 och 1928. Den första fredskonferensen tillkom på initiativ av kejsar Nikolaus II o. avsåg att begränsa rustningarna. - De på konferenserna utarbetade fördragen kallas ofta Haagkonventioner, särskilt de från 1899 och 1907 som handlar om krigföring och neutralitet. De utgör en del av de lagar som Haagdomstolarna dömer efter. ■

Demokrati i kris?

av Lars Olsson

Även i ett land som Sverige, med demokratiska traditioner, finns det icke-demokratiska tendenser. Attityden hos en del politiker är att "folket" inte skall lägga sig i, dom kan ju få rösta vart fjärde år men sen skall dom hålla tyst. Här behandlas några moderna politiska teorier.

Är politikerna till för väljarna eller är väljarna till för politikerna? - - - - -

Denna frågeställning har aktualiserats av miss-tron mot politikernas förmåga att upprätthålla demokratins viktigaste princip, förtroendet för de folkvalda. Demokratien definieras som folkstyre, men tolkningarna av vad folkstyre innebär har varit många genom tiderna. I den västliga parlamentarismens tradition förklaras att folkstyre är när folket får välja sina egna representanter till den lagstiftande församlingen, när makten är delad mellan lagstiftande, utövande, och dömande makt, när valsystemet är rättvist, fri opinionsbildning, yttrandefrihet och rättssäkerhet råder.

Denna liberala doktrin har kritiserats för att inskränka sig till själva valsystemet och inte innefatta en

rättvis ekonomisk fördelning, aktiv debatt mellan valperioderna, feltolkning av allmänviljan (folkviljan). Enligt upplysningsfilosoferna kan en härskare som folket överlämnat makten till avsättas om härskaren sätter sig över de medfödda s.k. "naturliga rättigheterna".

Politikerförakt är ett av nytilskotten i det svenska språket. Från samhällsvetenskapernas sfär tillkommer begrepp som röstmaximering, public choice (från engelskan), den nya politiska adeln.

Begreppen står för att klyftan mellan förtroendevalda och väljarna, dvs. folket som är de som styr enligt systemdefinitionen, har ökat.

Moderna politiska teorier: tre perspektiv - - - - -

Hur kommer det sig att politiker beskrivs som hala ålar, lögnaktiga och hycklande, mutbara och korrupta individer, som endast gagnar sitt eget välbefinnande och ändrar spelreglerna godtyckligt och nyckfullt och som under brottsrubriken "trolöshet mot huvudman", förslösar skattebetalarnas pengar, utarmar landet och samtidigt fyller sina egna fickor med pengar.

Dessa personer är ju valda av oss medborgare för att föra vår talan och ska inte förutsättas vara en samling parasiter på samhällskroppen.

Politiska teorier behandlar politiken som ett manipulativt spel. I dessa teorier blir demokratien en fiktion, opinionsbildningen selekterad, och den fria debatten en illusion samtidigt som partierna har åsikts- och problemformuleringsmonopol. Exempelvis: "Vi vill inte ha en superstat (federalism)", vilket därmed ger begreppet *federalism* en negativ laddning.

Modern politisk teori arbetar utifrån tre perspektiv:

- Individuell beslutsteori
- Gruppbeslutsteori
- Systemteori

Individuell beslutsteori (aktörsteori):

Rationaliteten (i likhet med ekonomins rationella val). Individerna handlar rationellt om han/hon har fullständig och säker information och väljer det alternativ som har högst nyttovärde. Förhandlingsteorin - värdering av sannolikheten för vinst/förlust.

Strategi - bäst är inte att uteslutande föra fram första preferensen, utan att modifiera, koppla dem till andra frågor, hänskjuta dem till andra beslutsorgan eller förtiga dem, eller att genom kompromisslöst utspel tvinga motståndaren till reträtt.

Den politiska debatten förs som ett spel för galleriet. Ideologiska skillnader får alldeles för stora proportioner. Egenintresset styr.

Citat (Kjell-Olof Feldt): "Vi gick till val på ett program som egentligen var ohållbart - därför måste vi beskriva historien om framtiden med tillförsikt och optimism."

Folkflertalet ingår i maktspelet som en påverkbar opinion som manipuleras opinionsmässigt genom reklamässiga budskap som vädjar till väljarens egenintresse.

Enligt 'public choice' skall politiska och administrativa processer förstås som individuellt handlande utifrån egenintresset. Har motparten ekonomisk makt kan det förväntas att förhandlaren kan presentera förmånliga erbjudanden som kräver motprestation.

Korporativismen är integrerad eftersom intresseorganisationerna fungerar som remissinstanser och politikerna har dubbla roller, dels som folkrepresentanter och dels som företrädare för något

producentintresse eller annan inflytelserik intresseorganisation.

Politisk skolning innebär inskolning i konsten att undvika bindande svar, svara mångtydigt, använda positiv terminologi: "*Billigare, bättre, gå framåt etc.*".

Då socialdemokraterna 1982 återtagit regeringsmakten gjorde man gällande att de borgerliga regeringsåren medfört ökad arbetslöshet, ekonomisk stagnation och raserade statsfinanser. De borgerliga partierna hävdade å sin sida att Sverige drabbats av en djup internationell lågkonjunktur men att ekonomin och arbetslösheten nu utvecklades åt rätt håll.

1985 var socialdemokraternas huvudbudskap: "*Sverige är på rätt väg*". Oppositionens bild var växande inflations- och balansproblem.

Gruppbeslutsteorier:

Kan inte helt avskiljas från aktörsteorin - "Om inte en individs preferenser motsägs av en annan individs preferens, gäller det som gruppens beslut".

Röstvinnande frågor var MBL, värdesäkra pensionerna, antikapitalistisk retorik.

Koalitionsteorin - ingå koalition för att vinna fördelar.

Interaktionsdefinitionen - maktutövaren åstadkommer ett beteende eller tillstånd hos maktsubjektet, exempelvis genom straff, övertalning eller påverkan i relation till motspelare och väljare (hot om förlust).

Partiloyalitet. Sanktioner mot avvikare. Kohandel. Förbättra egennyttan genom större budget (budgetmaximering).

Systemteorier:

Helheten bestämmer individen. Samhällen klassificeras som; totalitära, pyramidala, byråkratiska, med funktioner som allokering, integrering (teknokrati korporativism).

Elitteorier - "oligarkins järnlag" - instrument, intresse och funktionsmodeller - gemensamma nämnare: Staten är ett härskarredskap för den styrande eliten. Politiker förmedlar, populariserar elitens budskap, ger det en folklig förankring, exempelvis: sänkt fastighets-skatt blir lägre hyror. Den sociala servicen används för att genomdriva sanktioner likaväl som för att utdela förmåner. Rättssystemet är liberalt mot maktgrupper - nitiskt förmynderi mot enskilda och svaga grupper. Saltsjöbadsanda och Harpsundsdemokrati i den svenska modellen.

Hotet mot demokratin kan komma inifrån när systemet mister sin legitimitet och folkviljan utmynnar i apati och politikerförakt. Då hjälper inte ens massmediauppbackning för att upprätthålla förtroendet för demokratin.

När f.d. generaldirektören för riksrevisionsverket i en debattartikel i Dagens Industri 1994 skrev att riksdagens ekonomiska makt borde beskäras eftersom landets ekonomi raserats och krisen dolts genom de enorma lånen, borde deras makt att beskatta, låna och bevilja utgifter beskäras tills vi kommit på fötter ekonomiskt, så var detta ett uttryck för en misstro mot lekmannastyret, liksom när konjunkturrådet rekommenderade partierna i gemen att inte föra ackommoderande politik, dvs. att i röstmaximeringssyfte ge ut mer pengar än det fanns täckning för, eller när Assar Lindbäck yttrade att politikerna ständigt var upptagna med att rätta misstag de själva skapat, ifrågasattes de folkvaldas förmåga att styra.

Elitstyret anses av samhällsfilosofer som Pareto, Mosca och Michels vara de enda som existerat i historien. Rävvar (parlamentariker) och lejon (militärer) har avlöst varandra i en allegorisk beskrivning. Rävvarna brukar list, lejonerna våld.

I modern tid förmedlar politikern endast "elitens budskap" och i "public choice" teorierna är partierna i modern tid endast kortsiktiga röstmaximerare, De säljer sina "goda gåvor" i form av bidrag och subventioner till väljargrupper med olika röstvärden som företag säljer skoputsmedel eller tandkräm till konsumenterna.

Reklambolagen och massmedia förmedlar budskapen och vinsten kommer med utnämningmakten. Denna medför löner och förmåner i form av välbetalda och ofta fiktiva tjänster som fördelas mellan toppskiktets "brödraskara", industrins "fallskärmar" och förmånspaket i form av pensioner, fria resor, skattebetalda middagar, fri sjukvård etc. fördelas inom denna nya adel.

Samtidigt ökar skattetrycket och representationsekonomin leder till inflation och skuldsättning eftersom den inte är kostnadskänslig.

Sovjetstaten hade sin nomenklatura, USA sina lobbyister, EU sin kommission, Sverige sitt politikerförakt.

Dessa gemensamma nämnare är en varningssignal. När rävvarna lekt färdigt tar lejonerna över. Politikerna borde vara till för väljarna, inte tvärtom. Den politiska makten får inte urarta till en schackrande och ockrande, för då förlorar folkviljan sin enda resurs och demokratin blir en fars.

Vi som med olika politiska förtecken verkar för en federation av världens stater och en global maktfördelning på demokratisk bas, får ta det som en utmaning att upprätthålla debatten om demokratins villkor och motverka maktfullkomlighet, korruption och rättsröta eftersom världens folk behöver en global rättsordning.

Kanske vi inför etablerandet av ICC bör överväga en avdelning för PCC - Political Corruption Court. Då om inte förr skulle rättssystemet sannolikt kollapsa.

Eurofederalism – ett steg på vägen

av Peter Thyselius

Författaren, som är ordförande i Sverige-sektionen av UEF (Unionen av Europeiska Federalister), presenterar här några alltid aktuella frågor. Federalism snarare än centralbyråkrati som målsättning för Europa, och på sikt för hela världen.

Alltsedan folkomröstningen om Sveriges inträde i den Europeiska Unionen har nationalismen dominerat debatten i vårt land. Och det är inte bara i vårt land som den med kraft har etablerat sig som politisk kraft. I många av de gamla Warszawapaktsländerna har den blivit en betydande maktfaktor, för att bara inte tala om det forna och nuvarande Jugoslavien, där chauvinism och folkhat har resulterat i blodiga massakrer, massvåldtäkter och etnisk rensning. Olika sidor förvisso, men trots allt samma mynt.

Nu anser jag inte att all nationalism är av ondo. Tvärtom, tills man har uppnått en viss nivå är den både önskvärd och nödvändig för att individen skall kunna gå vidare från en fast grund och bli internationalist. Denna grundläggande nationella nivå innefattar rätten att tala och studera på sitt eget språk, att utöva sin egen religion och kultur samt att läsa sin egen historia i skolan, liksom självstyrelse i interna frågor. Däremot inte nödvändigtvis rätten till ett eget land.

Som ett exempel kan jag nämna karaiterna i Litauen, en distinkt folkgrupp med eget språk, egen religion och en mycket speciell historia. Dock uppgår de inte till mer än 300-400 människor, och att kräva en egen stat för dem vore en omöjlighet.

Nationalismen hos dem som redan har ett land, en egen nationalstat, tenderar däremot att urarta i chauvinism, till nackdel för alla parter. Och nationalstaten är, som vi vet, ett artonhundratalsprojekt, en produkt av nationalromantiken under århundradets sista hälft. Under århundraden har blodiga krig sönderslitit vår kontinent. Chauvinismen har givit dem ett alltmer brutalt ansikte. Efter det andra – och förhoppningsvis sista världskriget – togs de initiativ som skulle leda fram till dagens EU.

Att även Sverige sent om sidos i en folkomröstning beslöt att gå med i unionen har väckt starka känslor till liv. I synnerhet vänstern och delar av miljörelsen har i denna fråga lierat sig med alla Europas fascister i ett försök att vrida klockan tillbaka till den suveräna nationalstatens dagar.

Dessa nationalistiska krafter har även fått tolkningsföreträde i den svenska debatten så till den grad att (nästan) alla börjar stamma och skruva besvärat på sig så fort det talas om överstatlighet eller federalism. Dessa ord har fått en så dålig klang att man som fede-

ralist lika gärna kan presentera sig som en knarkliberal pedofil – effekten blir ungefär densamma.

Vad är det då vi vill som är så förskräckligt? Ja, självfallet överstatlighet, mera överstatlighet, mycket överstatlighet. Det vill säga i de stora frågorna utrikespolitik, försvar, miljö, gränsöverskridande brotthet och ekonomi bör lösas på europeisk nivå. I övriga frågor bör närhetsprincipen (subsidiaritetsprincipen) tillämpas, d.v.s. ett beslut skall fattas på så låg nivå som möjligt. Vad gäller storleken på jordgubbar eller gurkornas form är detta förstas detaljfrågor som klåfingriga byråkrater skall hålla fingrarna borta ifrån.

När det gäller ett gemensamt europeiskt försvar åberopar nationalisterna den traditionella svenska neutraliteten. Detta är ju trams enär vårt land inte varit neutralt och alliansfritt mer än på papperet under de senaste sextiofem åren.

Vad gäller ekonomin är det uppenbart att globaliseringen och sammanslagningen av företag till transnationella korporationer har gjort ensamma små länder till lekbollar i händerna på det internationella storkapitalet. Vill vi över huvud taget ha kvar något beslutsfattande hos våra folkvalda politiker och inte enbart i slutna styrelserum hos General Motors, Unilever eller Shell gäller det att vara stora och starka, och det blir vi först i samverkan med andra.

En annan fråga som europahatarna skjuter in sig på är det demokratiska underskottet inom EU. Om vi vill att det grandiosa projekt som unionen trots allt är skall åtnjuta medborgarnas förtroende måste detta naturligtvis åtgärdas. Svaret är en europeisk konstitution. Endast med en författning som garanterar de medborgerliga fri- och rättigheterna, samtidigt som den fastslår befogenheterna för de olika beslutande organen inom unionen kan vi som medborgare känna samhörighet med Europa.

Alternativet, en återgång till det nationalstaternas Europa som har en så destruktiv historia och som har kostat så mycket blod, skrämmer åtminstone mig till döds.

Att nationalstaterna reduceras till administrativa enheter på mellannivå betyder självfallet inte att de

nationella språken eller kulturen kommer att gå under. Sverige kommer att kunna behålla både McDonald's och Kalle Ankas julafton.

Däremot förespråkar jag att esperanto införs som första främmande språk i alla skolor i Europa. Jag talar visserligen inte själv detta språk, men har insett att det är mycket lätt att lära samtidigt som det fungerar i alla situationer precis som vilket traditionellt språk som helst. Fördelen gentemot de andra är att någon nationell prestige inte behöver bli inblandad.

Utgående från en europeisk federation kan vi sedan, tillsammans med de motsvarande nord- och sydamerikanska samt sydöasiatiska ekonomiska

samarbetsorganisationer (även EU började på detta vis) som redan finns, och även de afrikanska och västasiatiska (inklusive Israel) som förhoppningsvis bildas inom en överskådlig framtid, bygga vidare mot en världsfederation.

Det finns de som vill börja uppifrån med att utvidga det nuvarande FN:s befogenheter, men detta skulle förutsätta en grundläggande reform av hela organisationen och dess beslutsformer. Det är naturligtvis möjligt, men personligen tror jag vi bygger framtiden på fastare grund om hela bygget genomföres nedifrån, även om detta skulle ta längre tid. ■

Gräl om nationell suveränitet

av Karl af Geijerstam

Öppnandet av FN:s generalförsamling bjöd på ett intressant gräl mellan Kofi Annan och Kina. Generalsekreteraren presenterade sina visioner, som borde välkomnas av varje världsfederalist. Men Kina höll hårt på den nationella suveräniteten.

I sitt inledningstal vid öppnandet av FN:s generalförsamling sade Kofi Annan, att övergrepp mot de mänskliga rättigheterna måste stoppas, var de än inträffar. I klara ordalag ifrågasatte han både vetot i säkerhetsrådet och den nationella suveräniteten.

Om förtryckarstater vet att deras gränser skyddar dem från FN-ingripanden, kommer de fortsätta att bryta mot mänskliga rättigheter, menade han. Utan att ha några konkreta förslag målade han upp en vision om ett starkare FN som kan agera snabbt och med kraft intervenera i konflikter som idag är "inre angelägenheter".

Frankrikes premiärminister Lionel Jospin höll med och ansåg att FN har mandat att agera inte bara medlare mellan stater utan även kan ingripa mot stater för att försvara "den mänskliga värdigheten". I samma ordalag talade Storbritanniens och Tysklands utrikesministrar Robin Cook och Joschka Fischer.

Anna Lindh krävde ett större säkerhetsråd med slopat veto, utom när det gäller operationer under kapitel 7 i FN-stadgan, alltså direkt militär intervention.

Kina och andra länder, däribland Algeriet, protesterade högljutt. Mänskliga rättigheter är inre angelägenheter och en fråga enbart för den berörda statens regering, uttalade Kinas utrikesminister Tang Jiaxuan. Föga förvånande ställde sig diktaturer mot demokratier.

Anlägger man ett kritiskt perspektiv kan man dock varna för de europeiska stormakternas hyllningar till ett

reformerat FN. Så länge Kina och andra länder hårdnackat försvarar den nationella suveräniteten kan man lugnt ropa på reformer. Men om Kina förlorar vetot kan man verkligen förändra FN – men hur benägna kommer de att vara då att lämna över militär makt till FN?

Det kanske kan låta lite naivt, men jag är faktiskt optimist på den punkten. Vi världsfederalister i Sverige och övriga länder kan genom medier – till exempel denna tidskrift – se till att ministrar får stå för sitt ord den dagen möjligheter för en förändring öppnar sig.

Både Anna Lindh och Kofi Annan varnade med rätta för ett paralyserat FN. Vem agerar vid nästa kris om inte FN griper in? Någon annan gör ofta det, senast manifesterat i Kosovo där NATO bombade Serbien. Detta var moraliskt rätt, men folkrättsligt fel och kanske taktiskt tveksamt. NATO har låg legitimitet, men hade styrkan att ingripa.aktionen fick kritik från folkrättsexperter och många fredsvänner. De talade sig varma för OSSE, en organisation med hög legitimitet men ingen styrka.

FN borde ha både den legitimitet som organisationen har idag och den styrka som den ännu saknar. Anna Lindhs och Kofi Annans förslag är steg i rätt riktning. ■

I nästa nummer ...

Världsfederationsrörelsen, WFM, och dess svenska gren SVF, har ibland kallats "**en radikal FN-förening**". Och det är en ganska bra beteckning: efter dom första "revolutionära" åren fram till cirka 1955 har rörelsens sätt att gå framåt mot en världsfederation – ett globalt rättssamhälle – varit just att steg för steg stärka och **reformera FN**. Aktuella ingredienser i denna alltid pågående kampanj (alltså inte bara när det stundar till nytt årtusende!) kan man för övrigt hitta på web-sidan www.fn_kampanj.org. Det är glädjande att se att numera också många andra ideella organisationer dels ser FN som en betydelsefull grund för det internationella samarbetet, dels också är medvetna om de stora förändringar som verkligen behövs för att FN skall kunna fylla sin uppgift.

I nästa nummer av "**Världen och Vi**" kommer vi att behandla bl.a. de aktioner för stärkande och reformerande av FN som är på gång, och som inom FN:s ram kommer att resultera i både en "tusenårsförsamling" (Millennium Assembly) och "tusenårstoppmöte" (Millennium Summit). Men framförallt kommer vi förstås att behandla aktiviteterna från folkrörelserna jorden över, och det "Millennium Forum" som just folkrörel-

serna arrangerar i samband med dessa begivenheter. Bland annat har Svenska FN-förbundet startat en s.k. *Millenniekampanj* som syftar till att skapa debatt och opinion för ett starkare FN på 2000-talet.

Ett av dom stora problemen i dag är de inbördeskrig och etniska konflikter som pyr och flammor upp över hela världen. Vi skall betrakta vad **FN-stadgan** har att säga om sådana konflikter, och vilka av **FN:s konventioner** som har att göra med sådant.

Världshandelsorganisationen WTO har just inlett en ny "runda" i Seattle. Här behandlar delegationer från 135 länder, plus otaliga påtryckningsgrupper, hur handeln mellan länder och grupper av länder skall gå till. Kommer U-länderna att dra det kortaste strået? – WTO återkommer vi till i nästa nummer.

Och så kommer det en utförlig rapport om läget för den blivande internationella brottsmålsdomstolen (**International Criminal Court, ICC**). ■

Världen och Vi (VoV) är en kulturtidskrift som vill diskutera

- förutsättningarna för en global demokratisk rättsordning
- reformering och stärkande av Förenta Nationerna
- federalism på lokal, regional och global nivå

Världen och Vi utkommer med fyra nummer per år.
Web-adress: www.fn-kampanj.org/svf/vov.htm

Ansvarig utgivare:
Bengt Lindqvist

Redaktionskommitte:
Jan Bellander -- tel / fax (08) 795-6004,
Kärrgränd 36, 162 46 Vällingby
e-post: jan.bellander@mbox300.swipnet.se
Karl af Geijerstam
Peter Lund

VoV skickas till alla medlemmar i Sveriges Världsfederalister (SVF), se rutan till höger. Man kan också prenumerera: helår 100:- kr, lösnummer 25:- kr

Utgiven av Sveriges Världsfederalister (SVF)
c/o Karl af Geijerstam, Kyrkogatan 15
462 33 VÄNERSBORG
postgiro 5 55 50-8
tel 0701-23 23 00

Föreningen Sveriges Världsfederalister (SVF) är den svenska organisationen i World Federalist Movement (WFM).

WFM är en internationell rörelse som sedan 1947 har verkat för reformering och demokratisering av Förenta Nationerna, och för en starkare global rättsordning. WFM, som har konsultativt status i ECOSOC (FN:s ekonomiska och sociala råd), verkar inom olika globala samhällsfrågor, såsom folkrätt, nedrustning, miljö, mänskliga rättigheter och utveckling.

SVF vill också väcka diskussion om federalism och om dess betydelse för fred och utveckling – lokalt, regionalt, och på lång sikt i en federation av alla världens stater, en **demokratisk världsfederation**.

SVF är medlem i Sveriges Fredsråd och Svenska FN-förbundet.

SVF söker med olika projekt bidra till debatten om lösningar på världsomspännande problem samt FN:s reformering. Vi vänder oss särskilt till ungdom med intresse för globala frågor, och använder oss i vårt arbete av moderna medier som Internet.

Web-adress: <http://www.fn-kampanj.org/svf>

Medlemsavgift/år:

helbetalande : 200:- kr
nya medlemmar (första året), samt medlemmar under 26 år : 100:- kr